

i den — det var det, Landmændene maatte gøre, i alt Fald maatte mange gaa fra Gaard og Grund —, maa jeg der-til sige, at det dog vel ikke skulde gælde hele Industrien, thi saa har den levet paa en meget usund Grund. Naar det ærede Medlem endelig vil hævde, at det er Dumping-Priser, som i Øjeblikket bevirker, at Industrien ikke kan komme i Gang, saa skylder det ærede Medlem i alle Tilfælde lige saa godt Bevis herfor, som jeg skulde skylde yderligere Bevis for, at det er Konjunkturtabene. Jeg har ogsaa faaet det Indtryk ved Samtaler med Mænd, der har Forstand paa det, at det er rigtigt, at det i en væsentlig Grad skyldes, at der er et Konjunkturtab, som de ikke vil tage. De svenske Tekstilfabrikker har nedskrevet deres Varer og taget Konjunkturabet straks, og de paafører os nu Konkurrence, til Trods for at de har en højere Arbejds-løn. De danske har ikke villet gøre det, og det forekommer mig, at det vilde være et Misgreb, hvis man gik til Foranstaltninger, som vilde gøre, at Fabrikanterne kunde undgaa dette Konjunkturtab, og derved i Virkeligheden udskyde det Tidspunkt, da Fabrikkerne kunde komme i Gang, og Arbejderne vilde ikke faa noget ud af en saadan Foranstaltning ud over, at de vilde komme til at være med til at bære Konjunkturabet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at den Udtalelse, han fremkom med, at Kolding Kommune ikke kunde faa sine Boliger lejet ud, er ganske urigtig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det var meget interessant at høre det ærede Medlem Hr. Pinholt udtale, at Kreditforeningerne ikke kunde finde Købere, men deri ligger jo blot, at Kreditforeningerne selvfølgelig vilde have Dækning for deres Førsteprioriteter, saa jeg tror, det var en meget uheldig Udtalelse, det ærede Medlem dør fremkom med.

Saa spørger det ærede Medlem, om Industrien sidder saaledes i det, at selv om man betragter Aktiekapitalen som værende Nul, kan den dog ikke arbejde. Det

forekommer mig, at det ærede Medlem maa have tænkt meget lidt over dette store Problem, naar han overhovedet kan stille dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem maa dog kunne begribe, at naar en Virksomhed ligger stille, bliver der ikke den mindste Mulighed for at faa Aktiekapitalen forrentet, men det bliver fuldstændig sikkert, at en meget stor Del Udgifter undgaas ikke, og jeg maa hævde, hvad jeg gentagne Gange har gjort, at Aktiekapitalens Forrentning i den Situation, hvori vi befinder os, ikke spiller den allermindste Rolle. Jeg tror ikke, der er nogen her, der ønsker ved ekstraordinære Foranstaltninger at sikre Aktiekapitalen denne eller hin Forrentning. Det, man vil tilstræbe, og det, jeg fra min Side ønsker at tilstræbe, er, at Virksomhederne kan komme i Gang, ganske særlig af Hensyn til de Mennesker, der er beskæftiget i dem, og jeg vil i denne Forbindelse udtale, at hvis man fra nogen Industris Side ved ekstraordinære Foranstaltninger søger at faa solgt Varelagre til en højere Pris end den, hvortil de i Dag rettelig bør staa, saa hører jeg ikke med til dem, der ønsker at hjælpe den paagældende Industri.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning. Dermed maa disse korte Bemærkninger være afsluttet.

Pinholt: Jeg tror nu ikke, det var saa daarligt et Eksempel, jeg nævnte med Hensyn til Landbruget, at der var Ejendomme, som Kreditforeningerne ikke kunde sælge, som de overhovedet ikke kunde komme af med, og det skønt Kreditforeningerne mange Gange tog store Tab paa det Tidspunkt. Med Hensyn til Fabrikkerne er det vist alligevel saaledes, at der er nogle Tekstilfabrikker, som har taget deres Tab og nedskrevet deres Fordringer og deres Lagre til den Værdi, de burde have, og disse Tekstilfabrikker gaar — der er nogle Tekstilfabrikker, der faktisk gaar og gaar godt.

Og saa vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard: Tror det ærede Medlem, at Arbejderne og Arbejdsgiverne vil indgaa paa at arbejde og leve under tilsvarende Vilkaar, som Landbruget levede under, da det tog denne Krise? Vil de overhovedet leve under de tarvelige Forhold, vil de nøjes med det, som Landbruget maatte nøjes med, og som det muligvis kan komme til at nøjes med igen, naar Krisen kommer over det?